

Czwartek, 12 marca 2009 r.

1. wzywa rząd chiński do uznania *Memorandum w sprawie prawdziwej autonomii ludności Tybetu* z listopada 2008 r. za podstawę konkretnej dyskusji prowadzącej do pozytywnych, zasadniczych zmian w Tybecie, przy poszanowaniu zasad wyznaczonych w konstytucji i ustawach Chińskiej Republiki Ludowej;
2. wzywa Radę do sprawdzenia, co dokładnie wydarzyło się w czasie negocjacji między Chińską Republiką Ludową a wysłannikami Jego Świątobliwości Dalajlamy;
3. wzywa prezydencję Rady, by z okazji pięćdziesięciolecia urodzin Jego Świątobliwości Dalajlamy w Indiach przyjęła deklarację wzywającą rząd chiński do rozpoczęcia merytorycznego i konstruktywnego dialogu mającego na celu osiągnięcie kompleksowego porozumienia politycznego, a także by zawarła w niej odniesienie do *Memorandum w sprawie prawdziwej autonomii ludności Tybetu*;
4. potępia wszelkie akty przemocy, zarówno ze strony demonstrantów, jak i ze strony sił porządkowych stosujących niewspółmierne środki represyjne;
5. wzywa rząd Chin, by natychmiast i bezwarunkowo zwolnił wszystkich więźniów zatrzymanych wyłącznie za udział w pokojowych protestach oraz by przedstawił wykaz wszystkich osób zabitych, zaginionych i zatrzymanych, wraz z nazwiskami, miejscem pobytu i przedstawionymi im zarzutami;
6. wzywa władze Chin, by zapewniły zagranicznym mediom nieograniczony dostęp do Tybetu, w tym do tybetańskich obszarów leżących poza Tybetańskim Regionem Autonomicznym, oraz by zniosły system specjalnych zezwoleń na wjazd do Tybetańskiego Regionu Autonomicznego;
7. wzywa władze Chin, by zapewniły ekspertom ONZ ds. praw człowieka oraz uznanym międzynarodowym organizacjom pozarządowym wstęp do Tybetu, co umożliwi im zbadanie panującej tam sytuacji;
8. wzywa prezydencję Rady, by wystąpiła z inicjatywą włączenia kwestii Tybetu do programu posiedzenia Rady ds. Ogólnych w celu przedyskutowania, w jaki sposób UE może ułatwić osiągnięcie postępów w wypracowaniu rozwiązania dla Tybetu;
9. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, prezydentowi, rządowi i parlamentowi Chińskiej Republiki Ludowej oraz Jego Świątobliwości Dalajlamie.

Gwinea Bissau

P6_TA(2009)0143

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2009 r. w sprawie Gwinei Bissau

(2010/C 87 E/37)

Parlament Europejski,

- uwzględniając oświadczenie prezydencji UE z dnia 2 marca 2009 r. w sprawie tragicznych wydarzeń w Gwinei Bissau,
- uwzględniając zarówno wybory prezydenckie z czerwca i lipca 2005 r. oraz wybory parlamentarne 16 listopada 2008 r. w Gwinei Bissau,
- uwzględniając oświadczenie Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 3 marca 2009 r. w sprawie obecnego kryzysu politycznego w Gwinei Bissau,

Czwartek, 12 marca 2009 r.

- uwzględniając oświadczenie Komisji Unii Afrykańskiej (UA) z dnia 2 marca 2009 r.,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 2 marca 2009 r. prezydent Gwinei Bissau João Bernardo Vieira został zastrzelony przez zbuntowanych żołnierzy w dniu w którym w zamachu bombowym zginął szef sztabu armii, generał Batista Tagmé Na Waié; mając na uwadze, że wskutek tych zabójstw ze sceny politycznej zostały usunięte dwie bardzo potężne, rywalizujące ze sobą osobistości, którym w ciągu ostatnich czterech miesięcy udało się ująć z życiem z kilkakrotnie podejmowanego usiłowania zabójstwa,
- B. mając na uwadze, że ataki te nie były postrzegane jako zamach stanu, i mając na uwadze, że Rada Pokoju i Bezpieczeństwa UA nie zawiesiła w prawach członka Gwinei Bissau, jak to miało miejsce po ubiegłorocznych zamachach w sąsiadujących z nią Gwinei i Mauretanii,
- C. mając na uwadze, że niedawno wybrany marszałek Narodowego Zgromadzenia Ludowego, Raimundo Pereira, został zgodnie z konstytucją zaprzysiężony na prezydenta na ograniczony okres do czasu wyborów; mając na uwadze, że Raimundo Pereira wezwał wspólnotę międzynarodową do pomocy w ustabilizowaniu kraju,
- D. mając na uwadze, że dziesięciolecia niestabilności politycznej w Gwinei Bissau doprowadziły kraj do głębokiego kryzysu, charakteryzującego się brakiem dostępu do czystej wody, opieki zdrowotnej i edukacji, w którym urzędnikom służby cywilnej w wielu ministerstwach od wielu miesięcy nie wypłacono wynagrodzeń, a kraj jako jedno z niewielu państw objęty jest programem prac Komisji Budowania Pokoju Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ), która ma na celu pomoc ubogim krajom w uniknięciu powrotu do wojny lub chaosu; mając na uwadze, że zabójstwa miały miejsce w czasie zwiększonego zaangażowania UE i sił międzynarodowych mającego na celu budowanie demokratycznego i stabilnego państwa Gwinea Bissau,
- E. mając na uwadze, że od czerwca 2008 r. UE udziela porad i pomocy na rzecz wsparcia reformy sektora bezpieczeństwa w Gwinei Bissau poprzez misję prowadzoną w ramach Europejskiej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony pod nazwą „Unijna reforma sektora bezpieczeństwa (EU SSR) w Gwinei Bissau”,
- F. mając na uwadze, że wybory parlamentarne w listopadzie 2008 r. były ważnym testem dla Gwinei Bissau, której przejście pod demokratyczne rządy bardzo potrzebowało nowego bodźca; mając na uwadze, że wybory chwalili zarówno obywatele, jak i obserwatorzy międzynarodowi, szczególnie wyborcza misja obserwacyjna UE, i że utorowały one drogę ściślejszemu poparciu ONZ dla prowadzonych w tym kraju działań na rzecz budowania pokoju; mając na uwadze, że w okresie wyborów wojsko trzymało się z dala od procesu wyborczego i dotrzymywało zobowiązań do gwarantowania pokojowego otoczenia,
- G. mając na uwadze, że zabójstwa wydają się być związane z politycznymi napięciami wynikającymi z historycznej rywalizacji, podziałów etnicznych i niestabilności w szeregach wojskowych, a także narastającego występowania w kraju interesów związanych z handlem narkotykami, co razem składa się na bardzo skomplikowaną i niebezpieczną sytuację, która nieustannie podważa zdolność kraju do odzyskania spokoju,
- H. mając na uwadze, że Gwinea Bissau zмага się z problemem handlu narkotykami i służy jako główny narkotykowy punkt tranzytowy pomiędzy Ameryką Południową i Europą, a także mając na uwadze, że handel narkotykami stanowi poważne zagrożenie dla stabilności politycznej w kraju,
- I. mając na uwadze, że coraz więcej dowodów na handel narkotykami prowadzony na terenie regionu i tranzytem przezeń pokazuje, jak poważnym zagrożeniem stał się on dla całej Afryki Zachodniej i stwarza już ogromne niebezpieczeństwo dla Unii Europejskiej poprzez oddziaływanie na regiony ościenne,
1. zdecydowanie potępia zabójstwa prezydenta Gwinei Bissau, João Bernardo Vieiry, oraz szefa sił zbrojnych, generała Tagmé Na Waié;
 2. składa szczere kondolencje rodzinom zmarłego prezydenta João Bernardo Vieiry i zmarłego generała Tagmé Na Waié, a także narodowi Gwinei Bissau;

Czwartek, 12 marca 2009 r.

3. wzywa władze Gwinei Bissau do dokładnego zbadania tych zbrodni oraz do postawienia osób odpowiedzialnych przed wymiarem sprawiedliwości, a także wzywa społeczność międzynarodową do wywierania niezbędnego wpływu i oferowania maksymalnego wsparcia wymaganego do osiągnięcia tego celu; zwraca uwagę, że sprawy dotyczące zabójstwa generałów Ansumanego Mané (2000 r.) i Veríssimo Correii Seabra (2004 r.) nie zostały jeszcze wyjaśnione, a odnośnych zabójców nie znaleziono, nie postawiono w stan oskarżenia i nie osądzono; podkreśla, że bezkarność nie stanowi rozwiązania;
4. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie armii do poszanowania konstytucji Gwinei Bissau i wzywa do ścisłego przestrzegania krajowego porządku konstytucyjnego;
5. wzywa wszystkie strony do rozstrzygania sporów metodami politycznymi i pokojowymi w ramach instytucji Gwinei Bissau i sprzeciwia się wszelkim próbom zmiany rządu przy pomocy metod niekonstytucyjnych;
6. wyraża nadzieję, że wybory prezydenckie odbędą się w terminie 60 dni, jak to określono w konstytucji, i wzywa państwa członkowskie i społeczność międzynarodową do dopilnowania, aby Gwinea Bissau otrzymała wsparcie finansowe i techniczne konieczne do przeprowadzenia wiarygodnych wyborów;
7. podkreśla, że istnieje niebezpieczeństwo, iż dopóki jej instytucje będą słabe strukturalnie, Gwinea Bissau pozostanie niestabilna i niezdolna do radzenia sobie z szalejącą korupcją czy do zmiany swego statusu jako głównego kraju tranzytu narkotyków;
8. wzywa Radę, Komisję, państwa członkowskie, Organizację Narodów Zjednoczonych, Unię Afrykańską, Wspólnotę Gospodarczą Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS), Wspólnotę Państw Portugalskojęzycznych (CPLP) i innych członków wspólnoty międzynarodowej do monitorowania rozwoju wypadków w Gwinei Bissau, do pomocy w ochronie jej porządku konstytucyjnego oraz do dalszego wspierania wysiłków na rzecz budowania pokoju w kraju;
9. wzywa do natychmiastowych rozmów pomiędzy różnymi frakcjami politycznymi w kraju z myślą o stworzeniu programu, do którego realizacji zobowiążą się wszyscy interesariusze, a który obejmie przyspieszenie reformy sektora bezpieczeństwa, zmianę prawa wyborczego, reformę administracji publicznej, środki na rzecz zwalczania korupcji, stabilizację makroekonomiczną i konsultacje ze społeczeństwem obywatelskim na temat pojednania narodowego;
10. z zadowoleniem przyjmuje decyzję podjętą w dniu 3 marca 2009 r. przez Wspólnotę Gospodarczą Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS) o wysłaniu delegacji ministerialnej do Gwinei Bissau, złożonej z ministrów z Nigerii, Burkiny Faso, Republiki Zielonego Przylądka, Gambii i Senegalu, z udziałem przewodniczącego Komisji ECOWAS, a także podobną decyzję podjętą tego samego dnia przez Wspólnotę Państw Portugalskojęzycznych (CPLP) o do Gwinei Bissau wysłaniu misji politycznej, kierowanej przez portugalskiego sekretarza stanu ds. zagranicznych i współpracy, przy czym obie te misje angażować będą wszystkich interesariuszy z myślą o przywróceniu zaufania między podmiotami politycznymi, siłami bezpieczeństwa i społeczeństwem obywatelskim oraz o powrocie kraju do stanu konstytucyjnej normalności;
11. z głębokim zaniepokojeniem zwraca uwagę na zagrożenie, jakie dla umocnienia pokoju w Gwinei Bissau i stabilności regionu Afryki Zachodniej stanowi przeładunek narkotyków pochodzących aż z Kolumbii i Afganistanu oraz handel ludźmi, a także wzywa agencje Organizacji Narodów Zjednoczonych, aby przy odpowiednim wsparciu ze strony ECOWAS opracowały regionalny plan działania, by sprostać temu wyzwaniu;
12. wzywa Komisję Budowania Pokoju ONZ do udzielania wsparcia w nieprzerwanym świadczeniu obiecanej przez darczyńców pomocy (zarówno finansowej, jak i technicznej), w szczególności w odniesieniu do reform sektora bezpieczeństwa i reform administracyjnych oraz walki z handlem narkotykami;
13. wzywa Radę i Komisję do dalszego udzielania porad i pomocy na rzecz wsparcia reformy sektora bezpieczeństwa w Gwinei Bissau poprzez misję PE prowadzoną w ramach Europejskiej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony pod nazwą „EU SSR Guinea-Bissau” i do przedłożenia sprawozdania na temat osiągniętych już postępów;
14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi państw członkowskich, sekretarzom generalnym ONZ i Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Zachodniej, instytucjom Unii Afrykańskiej, Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE, Sekretariatowi Wspólnoty Państw Portugalskojęzycznych (CPLP) oraz rządowi i parlamentowi Gwinei Bissau.